

UFO nebo atomová bomba. Co se stalo na Zemi v roce A.D.775?

09. listopadu 2017

Může se to zdát jako sci-fi. Vědci ale přesto dodnes neví, co se vlastně na Zemi stalo. Představte si svět v roce 775, kdy v dobách hlubokého středověku neexistovaly jaderné elektrárny a lidé tehdy ani žádnou radiaci neznali. Přesto se stalo něco, co dodnes nedokáže nikdo vysvětlit. Něco, čeho si tehdejší lidé zřejmě ani nevšimli.

Zdroj: https://globe24.cz/technika/43438-ufo-nebo-atomova-bomba-co-se-stalo-na-zemi-v-roce-775?utm_source=www.seznam.cz&utm_medium=sekce-z-internetu

Existuje jen málo věcí z naší historie, o kterých skoro nic nevíme. Archiváři a kronikáři zapisovali vše, co se na planetě odehrálo, od bitev přes popis obyčejného života až po anomálie, které tehdy nedokázali vysvětlit. V roce 775 našeho letopočtu se ale odehrála událost, která je z hlediska vědy významnější, než jakékoliv jiné, přesto ji dodnes nikdo nedokáže vysvětlit. A jakékoliv dobové záznamy chybí.

Skupina japonských vědců z University v Nagoya pod vedením profesora Fusa Miyake zjistila, že naši planetu v osmém století ovlivnila vesmírná událost. Při rozboru materiálu z japonských cedrů odborníci našli anomálie v jednom z izotopů uhlíku, konkrétně v uhlíku 14, který vzniká při dopadu kosmického záření na Zemi.

V roce 775 cedry zachytily silný energetický tok, který způsobil, že obsah radioaktivního izotopu vzrostl o více než procento. Z matematického hlediska se zdá, že nejde o nic převratného, opak je ale pravdou. Množství uhlíku totiž běžně kolísá na bázi několika promile, nikdy však ne o celé procento. Až na rok 775.

*Zášleh gama záření po splynutí
neutronových hvězd. Kredit: NASA/ Dana Berry.*

Pro představu se jedná o takové množství, jako kdyby v atmosféře vybuchla jaderná bomba nebo explodovala atomová elektrárna. Obě možnosti jsou ale vyloučeny, protože lidé tehdy radiaci neznali. Jediné možné vysvětlení je, že záření přišlo z kosmu. I to má ale háček.

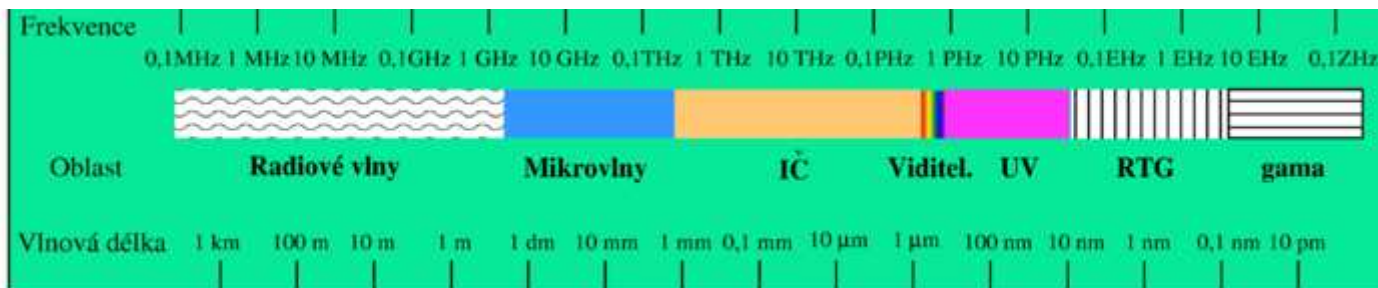
Způsobit takto silné anomálie může například ohromná sluneční erupce. Ta by ale zničila atmosféru na naší planetě. Vyloučena je také možnost, že by u naší planety vybuchla supernova. Nejen, že by si toho tehdejší kronikáři z celého světa museli všimnout, zbytky supernovy by ale i dnes musely být zachytitelné.

Odborníci podle časopisu Nature zkrátka vyloučili možnost pozemského zavinění, protože lidstvo tehdy nemělo možnost, jak izotopy uhlíku ovlivňovat. Neznalo je. Stejně tak jsou vyloučeny výbuchy supernovy a sluneční erupce. Na rozdíl od současných vesmírných anomálií se tato musela odehrát v těsné blízkosti planety Země, vzhledem k její síle si to totiž odborníci jinak vysvětlit nedokáží.

Někteří lidé se domnívají, že by tak silná radiace mohla být způsobena vesmírnou bitvou mimozemských civilizací, která se odehrála poblíž naší planety. Ačkoliv zní tato teorie zajímavě, s největší pravděpodobností bude i ta mylná. Opět lze totiž očekávat, že by si lidé všimli podivných záblesků na obloze.

Vědci mají několik teorií, kterými odhadují, co se tehdy mohlo stát. Podle jedné z nich mohlo jít o vzdálenější výbuch hypernovy, která uvolnila velké množství gama záření. Jiná teorie se odkazuje na Anglosaskou kroniku, která v roce 774 popisuje podivný rudý úkaz nad Anglií. Ten by mohl doplnit teorii o hypernově, která se zhroucením přeměnila v černou díru.

Teorie o gama paprscích zatím zůstává tou nejreálnější, na jakou vědci dosud přišli. Potvrzovala by i to, že si lidé ničeho nevšimli, proto gama záření je běžným okem neviditelné. S určitostí ale zatím nedokáží přesně říct, co se skutečně v roce 775 odehrálo, a konspirační teoretici proto i nadále věří v kosmickou bitvu o planetu Zemi.

Zvýšený obsah izotopu uhlíku C14 v letokruzích kryptomerií a také berylia Be10 v antarktickém ledu z roku 774 či 775 našeho letopočtu má možná na svědomí krátký záblesk gama záření, vypálený při srážce černých děr, neutronových hvězd anebo bílých trpaslíků.

Zhruba před půlrokem se v časopise Nature objevil článek Fusy Miyakeho z Nagoyské univerzity a dalších badatelů, kteří při analýze obsahu izotopu uhlíku C14 v letokruzích národních jehličnanů Japonska – kryptomerií japonských (*Cryptomeria japonica*, anglicky poněkud trestuhodně Japanese cedar) narazili na nezvyklý nárůst zmíněného izotopu v roce 774 či 775 našeho letopočtu, tedy v době panování Karla Velikého. Šlo o změnu v rozsahu 1,2 procenta, což na první pohled nevypadá nijak slavně, ale ve skutečnosti je to dvacetinásobek hodnot, v jakých obvykle obsah uhlíku C14 v podobných případech kolísá. Zároveň vyšlo najevo,

že tento pík hodnot uhlíku C14 doprovází ve stejné době zvýšený obsah berylia Be10 ve vzorcích antarktického ledu. Takovým způsobem si s izotopy hraje kosmické záření, které k nám přichází z různých míst ve vesmíru.

Miyake a spol. jedním dechem odmítli možnost, že by pozorované hodnoty měla na svědomí blízká supernova či brutální sluneční erupce. Data tomu nenasvědčovala a také podle dostupných záznamů v těch letech nikdo nic podezřelého nepozoroval. V Evropě sice tehdy panovalo temno, ale nápadné supernovy či velkorysých polárních září by si někdo na světě určitě všiml. Záhy se objevila možnost, že záhadný pík v obsahu izotopů uhlíku a berylia souvisí s takzvaným „červeným krucifixem“, který byl podle záznamů ve staroanglických letopisech Anglosaské kroniky zhruba v oné době pozorován ve Velké Británii po západu Slunce. Pokud by ale červený krucifix byl blízkou supernovou, kam se poděly její pozůstatky?

